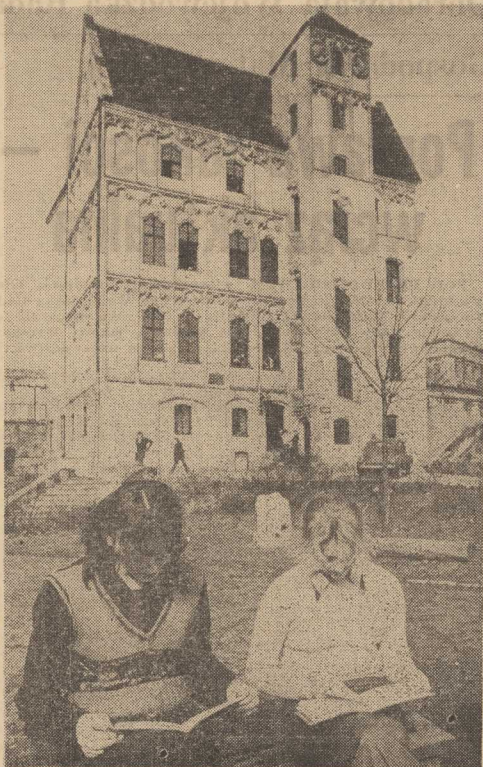

To już wiosna?

Etiopscy żołnierze na tyłach wojsk Somali

ADDIS ABEBA PAP. Agencja Reutera donosi z Mogadysz, że spadochroniarze armii etiopskiej zostali po raz pierwszy zrzućeni poza linię obrony wojsk somalijskich na froncie w etiopskiej prowincji Ogaden, w celu przerwania połączeń komunikacyjnych i zaopatrzenia dla tych wojsk.

Skradziono zwłoki Chaplina!

GENEWA PAP. Policja szwajcarska prowadzi intensywne poszukiwania sprawców kradzieży zwłok Charlie Chaplina z grobowca na cmentarzu w Corsier-Sur-Vecy. Tej niezwyklej kradzieży dokonano wczoraj. Dotychczas nie wiadomo, jakie są jej motyw. Nie wyjaśniono też, w jaki sposób złodzieje zdołali rozkopać nieopatrzenie grobowiec i wydobyć z niego ciężką, dębową trumnę.

OSTATNIO aura jest dla nas b. łaskawa. W południe można się już uczyć na świeżym powietrzu, co podobno bardzo wzmacnia pracę szarych komórek. (Fot. Zb. Jodkowski)

Ogólnokrajowa narada

w KW PZPR

Gospodarka morska i handel zagraniczny

WCZORAJ w Szczecinie rozpoczęła została narada przedstawicieli 49 komitetów partii z całej Polski, poświęcona omówieniu problematyki handlu z granicznego i gospodarki morskiej. Naradę tę zorganizował Komitet Centralny PZPR.

W trakcie wczorajszych obrad dyskusja skupiła się wokół spraw związanych z realizacją zadań handlu zagranicznego w 1978 r., spraw rozwoju produkcji eksportowej, racjonalizacji importu, a także usprawnienia współpracy pomiędzy producentami i przedsiębiorstwami handlu zagranicznego.

(Dokończenie na str. 2)

PIATEK, 3
SOBOTA, 4
NIEDZIELA, 5
MARCA
1978 ROKU
WYD. AB

Kurier Szczeciński

NR 51 (10330)

Rok założenia 1943

Cena 1 zł

Nowy etap badań Kosmosu

MIEDZYNARODOWA ZAŁOGA NA POKŁADZIE „SOJUZA-28”

MOSKWA PAP. Jak poinformowała Agencja TASS, wczoraj o godz. 18.23 czasu moskiewskiego w Związku Radzieckim wysłano statek kosmiczny „Sojuz-28”.

RADZIECKI pojazd kosmiczny wprowadzony na orbitę o-kołozemską pilotowany jest przez międzynarodową załogę w składzie: dowódca statku, Bohater Związku Radzieckiego, lotnik-kosmonauta ZSRR Aleksiej Gubarij i kosmonauta-badacz obywatel CSRS Vladimir Remek.

WYSTRELENIE statku „Sojuz-28” zapoczątkowuje nowy etap badań i wykorzystania przestrzeni kosmicznej w celach pokojowych, prowadzonych wspólnie przez kraje socjalistyczne zgodnie z programem współpracy „Interkosmos”, w którego realizacji biorą udział Bułgaria, Czechosłowacja, Kuba, Mongolia, NRD, Polska, Rumunia, Węgry i ZSRR.

PROGRAM „Interkosmos” przewiduje również, że w 1978 r. zostaną wysłane statki kosmiczne typu „Sojuz”, do których załogę wejdą przedstawiciele Polski i NRD. W ramach jednolitego programu badań naukowych i technicznych orbitalnego kompleksu naukowego na bazie stacji „Salut-6”.

6”, kosmonauci z krajów socjalistycznych będą mieli do wykonania zadania o rosnącym zakresie i stopniu złożoności. Przewidziane są też loty kosmiczne obywateli innych krajów socjalistycznych uczestniczących w programie „Interkosmos”.

PROGRAM lotu statku „Sojuz-28” przewiduje połączenie się z orbitalnym kompleksem naukowym „Salut-6” — „Sojuz-27” i przeprowadzenie wspólnych badań z kosmonautami Jurijem Romanienką i Georgijem Grecką, którzy pracują w Kosmosie od 10 grudnia 1977 r.

Samopoczucie kosmonautów jest dobre, urządzenia pokładowe statku pracują normalnie.

Żałoga statku „Sojuz-28” przy stacji do wykonania programu lotu.

Otwarto salon samochodowy w Genewie

GENEWA PAP. Wczoraj otwarty został w Genewie międzynarodowy salon samochodowy. Uczestniczy w nim 88 firm i przedsiębiorstw samochodowych z 29 krajów. W salonie prezentowany jest m. in. pierwszy komfortowy samochód tere nowy wyprodukowany w ZSRR o nazwie „Niwa”.

Groźba wojny domowej

Walki na ulicach miast Nikaragui

WEDŁUG doniesień Agencji AFP z Managui, niepokoję trwające w Nikaragui od kilku tygodni, od czwartku wydają się przekształcać w prawdziwą wojnę domową. W wielu miastach zwołeni prezydenta Anastasio Somozy, przyłączają się do wojsk rządowych, walczących z przeciwnikami dyktatorskiego reżimu.

JAK PISZE z Managui Agencja Reutera, większość zakładów przemysłowych i szkół została objęta nowym strajkiem ogłoszonym przez związki zawodowe, na znak protestu przeciwko terrorowi władz wojskowych Nikaragui wobec ludności. W Masayi doszło do zaciętych walk między gwardią narodową a uczestnikami demonstracji antyrządowej. Według opozycyjnego dziennika „La Prensa” w starciach tych zginęło 21 osób. Gwardia narodowa rzuciła z helikopterów granaty rozpryskowe w celu rozprzeczania demonstracji.

Do zaciętych walk ulicznych doszło w Leonie i Chinandze. Gwardia narodowa otworzyła ogień do demonstrujących studentów. Było wiele ofiar.

W środę gwardia narodowa ostrzelała oraz użyla gazów łzawiących, aby rozprzecznić pochodzących dziennikarzy, którzy z wieńcami udawali się do miejsca, gdzie 10 stycznia br. został zamordowany jeden z czołowych polityków opozycyjnych, redaktor naczelnego dziennika „La Prensa” Pedro Joaquin Chamorro.

Dwukrotnie tańsze w eksploatacji od statków motorowych

Czy powróci era wielkich żaglowców?

POWIEŚCI Conrada, legenda „kliprów herbacianych” i garść statków szkolnych — czy to już rzeczywistość wszystko co pozostało po wielkiej żegludze żaglowej? Czy licząca 5 tys. lat historia żagla, dzięki któremu poznana została nasza planeta, jest już definitywnie — poza jachtowaniem — zamknięta?

JESZCZE 10 lat temu nikt oprócz fantastów takich pytań nie traktował serio. Czynnikiem, który sytuację zmienił, a poważnych fachowców skłonił do zastanowienia, jest kryzys energetyczny i szybki wzrost cen ropy naftowej, królującej w zasadzie niepodzielnie w na pędzie jednostek pływających. Paliwo pochłania już blisko 3/4 bieżących kosztów eksploatacji motorowców, podczas gdy jesz-

cze kilka lat temu jego udział nie przekraczał 30 proc. Co do tego, że ropa drożęć będzie na dalszy, nikt nie ma wątpliwości. A wiatr przecież dmucha za darmo...

NAJWCZĘSNIEJ, bo już w czwartym tysiącleciu p. n. e. żagiel pojawił się w dolinie Nilu. Pierwszymi żeglarzami morskimi, przynajmniej w europejskim kręgu kulturowym, byli Kreteńczycy, a po nich przodująca poycie przejeżdż Grecy i Fenicjanie. Starożytni

umieci posługiwać się żaglem jedy nie przy wietrze z rufy, toteż ich statki zawsze miały pomocniczy napęd wiosłowy. Statki żeglowne posuwały naprzód w sposób znany, niejszy dopiero Wikingowie, którzy posiadali umiejętność halsowania (lawirowania) potrafił prowadzić swoje drakkarie również pod wiatr. Dzięki temu mogli znacznie zwiekszyć zasięg morskich wędrowek i na 600 lat przed Kolumbem dotrzeć do lądu amerykańskiego. Wynalezek Wikingów nieprędko się jednak rozpowszechnił i przez ciele

(Dokończenie na str. 3)

DZIS
W NUMERZE:

◆ Wracając do sprawy ◆ Rozmowy intymne ◆ Powieść o Hemingwayu ◆ Mini — horoskop ◆

Egz. obow. Reg. 13 / 78

W „Kurierowej” kawiarence

Dziewczyna wśród maszyn

TYM razem w naszej kawiarence rozmawiamy z panią Ireną Ruszewską, absolwentką Wydziału Budowy Maszyn i Okrętów Politechniki Szczecińskiej. W przyszłym tygodniu bronic będzie pracy magisterskiej.

— Na Balu Zamkowym nasz fotoreporter odkrył pania jako fotomodelkę. Od niego dowiedziałem się, przynajmniej — z niemalym zdziwieniem, że skończyła pani budowę maszyn...

— Czy to naprawdę takie dziwne?

— Studentki na tym wydziale naleza przeciwnie do wybitków. Rezerwują zresztą w trakcie studiów, tylko nieliczne kofeina.

— Mój rok był wylatkowo babki. Razem ze mną zaczynało studia 13 dziewczyn.

— A ile skończyło?

— Osiem.

— No, proszę — to jednak bardzo ciężki wydział...

— Nie tylko dla nas. Większość moich kolegów również odczuwała trudny nauki na budowie maszyn. Jednemu z nich po kilku egzaminach posławał skronie.

— Jak pani radziła sobie z nauką?

— Chyba nie najgorzej. Skoro po III roku dostałam list gratulacyjny od dziekana. Natomiast po czwartym otrzymałam nagrodę za wyniki w nauce i pracy społecznej.

— Znalazła pani czas na działalność społeczną?

— Tak. Większość wolnych chwil poświęcałam jednak siatkówce. Byłam kapitanem żeńskiej drużyny AZS. Sport traktowałam jako relaks, oderwanie się od podreżników.

— Jaka ma pani średnia za cały okres studiów?

— 3,7. Znowu się pan dziwi?

— Sądziłem, że średnia będzie wyższa.

— Jak na budowę maszyn jest dość wysoka. Na ostatnim roku miałam 4,0 a przedtem 4,1. Dwa pierwsze lata trochę ja zanizali.

— Na pewno geometria wykreślna i mechanika teoretyczna?

— Tak. Nie mogłam się przyzwyczaić, że dziewczyna na budowie maszyn musi umieć znacznie więcej niż inni studenci. Musiałam nawet wziąć urlop dziekański.

— Nie żałowała pani wtedy wyboru kierunku studiów?

— Nie. Postanowiłam zabrać się ostro do nauki.

— A co zadowydowało o tym wyborze?

— Scisły umysł. W ogólniaku miałam plątaninę z polskiego i z matematyki, ale zawsze mówiono, że przejawiam inklinacje do przedmiotów ścisłych.

— Mogła pani wybrać chemię lub budownictwo...

— Mogłam. Jednak chemię wiedzy mieli kłopoty ze znalezieniem pracy, zaś na budowie nie chciałam pracować.

— Hm, ścisły umysł... Umie pani gotować?

— Oczywiście. Ale nie lubię. Wole robić desery.

— A szef?

— Też potrafię. Na balu sylwestrowym byłam w uszytej przez siebie, wymyślonej, a więc trudnej do wykonania kreacji. Pan sędzi, że dziewczyna o ścisłym umyśle nie potrafi być gospodarną, zaradczą i to?

— Studia ma pani za sobą, jeszcze tylko obrona pracy magisterskiej. Na jaki temat?

— Analiza i określenie wskaźników efektywności przesyłu paliw gazowych.

— Czy to zgodne z paną zainteresowaniami?

— Teraz świąteczny prac magisterskich wynikają z aktualnych potrzeb gospodarki narodowej. Zresztą

to dobrze, nie powinno się pisać prac sobie a muzom. Magistrant powinien być dr inż. Jerzy Budylowski, natomiast recenzentem doc. dr hab. inż. Władysław Nowak.

— Laikom temat prac niewiele mówi.

— Obliczając optymalną średnicę rurociągu i przeprowadzając optymalizację odległości między dołączaniami. Obliczając koszty i określając wskaźnik efektywności na podstawie którego projektanci mogą wybrać na korzystniejszy wariant budowy magistrali gazowej. Oczywiście dla gazu ziemnego, który ma coraz większe znaczenie we współczesnym świecie.

— A w Polsce?

— Również. Przecież w samym tylko Szczecinie całe Dabie i spora część lewobrzezia jest już zasilana gazem ziemnym.

— Czy można mieć nadzieję, że ciśnienie gazu w naszych mieszkaniach będzie znacznie większe?

— To jest problem nie wchodził w zakres mojej pracy. Zaimplementowałam się magistrala do miejsca styku z siecią dystrybucyjną.

— Obrona pracy magisterskiej, trochę w przyszłości, i co dalej?

— Podpisałam umowę przedwstępna z Zakładami Urządzeń Okrętowych „Hydrostat” w Gdańsku. To mnie zobowiązuje do podjęcia pracy właśnie tam.

— Szkoda...

Opowieści szczecińskich ulic

Droga Emilii Plater

ZBLIŻA się 8 marca — święto młode (liczące nie pełnia 26 lat), lecz sławione już prawdziwą instytucją obywatelstwa. Tym razem więc wybraliśmy ulicę o imieniu słynnym z historii niewiasty — Emilii Plater. Postać ta, tak w przeszłości jak i obecnie, jest symbolem romantycznego patriotyzmu i poświęcenia. To historia spleciona z legendą wciąż rozpalać wyobraźnię młodych Polaków.

Ulica Emilii Plater jest dziś główną arterią gwarnej dzielnicy stoczniowej. Cała niemal nosi na sobie stoczniowe piętno. Po pierwsze dlatego, że to jedna z dwóch najważniejszych tras wiodących do szczecińskiej fabryki okrętów. „Warski” zatrudnia dziś ponad 11 tysięcy ludzi, a wielu z nich mieszka w bezpośrednim sąsiedztwie zakładu.

Ulicę otwierają bloki przy stoczniowej osiedla zbudowanego w połowie lat sześćdziesiątych, dalej ciągnie się rząd kamienic, z których większość ma nad wejściem wyrzeźbioną datę powstania — rok 1900. Domy odnowiono kilka lat temu i dziś wyglądają zupełnie inaczej. Różni się tu od sklepików i punktów usługowych, za to dość skromnie przedstawia się dość gastronomicznej. Bezkonkurencyjny, jako że jedyny bar „Małe Białe” zapewnia się po godzinie drugich, bo wtedy pierwsza zmiana w stoczni kończy pracę. Przed laty bar był w matematycznym sąsiedztwie mikroreporaż „Kuriera”, dziś to zupełnie przyzwyczajenie, popularna jadłodajnia.

Vis a vis działają jeden z nielicznych w naszym mieście sklepów ogrodniczych, a ściślej — ogrodniczo-pszczelarskich, jako że nabyć tu można różne akcesoria niezbędne przy prowadzeniu pasiek.

Pod numerem 96, w budynku dawniej szkoły, mieści się Po-

radnia Społeczno-Wychowawcza. Placówka ta niezmierznie potrzebna w 400-tysięcznym mieście o ogromnym odsetku dzieci i młodzieży. Tutaj psy chłodziły, pedagogicy i socjologowie mają już dziś sporo pracy, choć poradnia na taką skalę działa od niedawna.

W samym środku ulicy trwały ślad zostawiła tam siedemdziesiąt. Tu stanął pierwszy z bloków licencyjnej fabryki domów W-70. Nie opodal rozbudowało się centrum handlowe, którego trzon stanowi samoobsługowy sklep „Castor”. Tu i przy placu Popiela dokonano można wszystkich niezbędnych zakupów.

Udanym dziełem szczecińskich architektów jest nowa szkoła, wciąż jeszcze czekająca na salę gimnastyczną wraz z boiskiem. Budynek wykonany starannie naprawdę zdołał ulicę. Więcej, dużo więcej takich szkół potrzebuje dziś miasto produkujące w kraju pod względem przyrostu naturalnego.

TAK już bywa, że tam gdzie zetkną się ze sobą ambitne i energiczne niewiasty, atmosfera robi się napiętą. Skrzyżowania ulic: Emilii Plater, Emilii Szaniewskiej i Gontyny (każda z pań, począwszy od legendarnej Gontyny aż po bojaninzkę o równouprawnieniu kobiet z II połowy XIX w. — Szczecińska posiadała osobowość nieprzeciętną) należy do najbardziej niebezpiecznych węzłów komunikacyjnych miasta. Od roku funkcjonuje tu sygnalizacja świetlna, co przynajmniej trzykrotnie zmniejszyło liczbę kolizji.

Trasa Gontyny — Emilii Szaniewskiej wiodzie ku Policom, ulicą Emilii Plater jeżdżą do stoczni mieszkańcy Niebuszewa oraz spore części Pogodna. Około stu autobusów na godzinę przemierza skrzyżowania w różnych kierunkach.

Nim ulica Emilii Plater wplecie się w nurt ul. Salomei, pro-

wadzącej na Niebuszewo, mijają pod drogą rozległy plac ogrodzony niskim płotem. Widać za nim kilkadziesiąt stojących w kop, przypominających stajon z trybunami obiekt. Istotnie, będzie to wielki stadion sportowy, lecz nie pod gołym niebem. W latach osiemdziesiątych stanie w tym miejscu hala widowiskowo-sportowa.

Z ul. Emilii Plater rozciąga się doskonały widok na nowy Szczecin: białą ścianę wieżowców przy ul. 1 Maja, wysmukłe graniastosłupy osiedla Piastowskiego, wierzchołki bloków Komuny Paryskiej, pnące się coraz wyżej urodziny domów osiedla Książąt Pomorskich.

Usługowa sofistyka

Klient to ma długie nogi

SCENKA, jaką podsłuchaliśmy w jednym z usługowych punktów Szczecińskich Zakładów Pralniczych (w centrum miasta) wydała się nam ze wszech miar interesująca. Przyszedł młody mężczyzna by odebrać wyporne koszulki. Pani z obsługi nawel ich nie szukała. Od razu natomiast zadoła zasad. nicze pytania:

— Dlaczego pan zgłosił się w terminie? Chyba mówiłem, że będzie opóźnienie i należy przyszyć nie za 12 dni — jak napisano na kwocie — ale za 15, 17 dni.

— Jak to? — zdziwił się właściciel koszuł. To pani wiedziała od razu, że usługa nie zostanie w tym czasie wykonana i wniósł pani nierazny termin?

— Tak. Właśnie tak robimy, ponieważ mamy zalecenie ogórne i nie wolno nam dawać zbyt długich terminów (! ?). Dogadujemy się z klientami bliżej nie przychodząli nadaremnie. Pan był na zbyt niecierpliw — dlatego też będzie pan zmuszony pofatygować się ponownie...

Od dawna zastanawialiśmy nas — jak to się dzieje, że klienci narzekają na jakość i terminy usług, a w sprawozdaniach najczęściej wszystko jest w najlepszym porządku. Zawila tu kwestia znalezienia wyjaśnienia w filiternej wojnie w punkcie usługowym. (d)

Spojrzenie z ul. Emilii Plater.

Fot. Z. Jodkowski

Jan Sebastian Bach i negro spirituals

W NIEDZIELĘ 26 lutego odbył się, tym razem w Sal. Bogusławu Zamku, kolejny koncert w ramach przeglądu chórów studenckich „Academia Cantat”. Na praktycznych stanął założony w 1981 roku Chór Akademicki Uniwersytetu Warszawskiego, prowadzony od niedawna przez Andrzeja Chmielewskiego. Ambitny i ciekawy zestawiony program zdawał się zapowiadać niepowodzenie przeżyła artystyczne w obcowaniu ze sztuką dawnych mistrzów, a także z muzyką chóralną Karola Szymanowskiego i Zoltana Kodály.

Dzielnym, na które słuchacze oczekiwali z największym zainteresowaniem, był coraz częściej ostatnio wykonywany przez chór amatorski i profesjonalne wspólnie motet Jana Sebastiana Bacha „Szczęście skomponowanych przez lipskiego kantora. Utwór ten napisany w 1723 r. stanowi swoistą wypowiedź Bacha poświęconą sprawom życia i śmierci.

Academia Cantat czyli...

ty także dwa motety wybitnego kompozytora angielskiego XVII wieku, Henry Purcella. Z interpretacją obu, chór poradził sobie znacznie lepiej niż z motetem Bacha.

„Tuot eszik a cigany” wybitny, wiedeński kompozytor węgierskiego Zoltana Kodályego. Ten znakomicie skomponowany utwór pozwolił zespołowi na niezwykle skrzepioną autentyczność wypowiedzi artystycznej. Właśnie tej radości i szczerości śpiewania, a także dopracowania szczegółów kompozycji, brakowało w interpretacji kilku innych piosenek zawartych w programie koncertu.

Czynnikiem najbardziej przeszkadzającym w odbiorze muzyki wykonywanej przez chór było ustawienie zespołu przez dyrygenta, zarówno po każdym mniejszym rozmiarów utworze, jak i między poszczególnymi częściami motetu Bacha. Mimo to często trafiały się nieczytelności, intonacyjne

KONCERT zakończyło wykonanie dwóch pieśni religijnych Murzynów amerykańskich. Utwory te o jednostajnym, synkopowanym rytmie i pełnej smutku i melancholii melodii goszczą coraz częściej w programach chórów polskich i spotykają się z żywą reakcją publiczności, chociaż nie zawsze mamy pewność, czy ich interpretacja jest adekwatna do pierwotnego. W każdym bądź razie na niedzielny koncert chór negro spirituals wywołał znacznie żywszą reakcję publiczności niż wspaniały motet Jana Sebastiana.

Tradycyjnie „Gaude Mater Polonia”, wysłuchane przez słuchaczy na stojąco zamknęło kolejny koncert „Academia Cantat”.

Mikołaj SZCZESNY

WYDAWANA w milionowych nakładach radziecka powieść kryminalna cieszy się zainteresowaniem i uznaniem szerokich kręgów czytelników w ZSRR. Na czym polega jej specyfika, czym się różni od zachodnich „kryminałów”? Na pytania korespondenta APN odpowiada znany pisarz, autor wielu opowiadań i powieści detektywistycznych, Arkadij Adamow.

— Co mógłby Pan powiedzieć o źródłach tego gatunku literackiego w ZSRR?

— Radziecka powieść kryminalna ma niezbyt długą historię. Choć też i nie wzięła się tak „z niczego” — na jej rozwój musiały mieć wpływ wielkie tradycje rosyjskiej literatury XIX w.: demokratyzm, humanizm, aktywna postawa obywatelska... Ta spuścizna na naszym, radzieckim gruncie zadecydowała o powstaniu gatunku, który nazwalibyśmy nowym typem powieści detektywistycznej.

— W czym radzieckie kryminały są podobne, a czym się różnią od zachodniej literatury tego gatunku?

— Angielski klasyk powieści detektywistycznej, Gilbert K. Chesterton, mawiał żartem, że niektórym ludziom równie trudno wyobrazić sobie dobry

„Kryminał — mój ulubiony gatunek...” Powieść detektywistyczna w ZSRR

kryminał, jak uwierzyć w pochoziwego diabła... Ja jednak do nich nie należę. Muszę powiedzieć, że na Zachodzie obok bezwartościowych produktów tzw. „masowej kultury” ukazują się sporo znakomitych „kryminałów”, napisanych przez prawdziwych mistrzów tego gatunku. Szczególnie jeśli idzie o formę — w tym naprawdę celują. Oczywiście, korzystamy z ich doświadczeń w zakresie formy, natomiast jeśli idzie o wartości etyczne-ideowe — różnimy się w sposób zasadniczy.

Wiadomo, że u podstaw fabuły każdego kryminału leży tajemnica przestępstwa, my jednak staramy się pokazać przede wszystkim jego aspekt społeczny. Na przykład w swej powieści „Pełta” chciałem pokazać, jak przestępstwo przeciwko jednostce przetrąca się w cały łańcuch czynów wymierzonych przeciw społeczeństwu. Takie właśnie podejście do tematu jest powszechne wśród pisarzy radzieckich.

Wydać mi się, że atrakcyj-

ność tematu nie na tym nie straci, jeśli pogłębi się jego warstwę społeczną i psychologiczną. A nawet przeciwnie — nabierze nowych wartości, do zastanowienia się...

Tym, co wyróżnia radziecką powieść kryminalną, jest pogłębiony stosunek do „czarnego charakteru”. Nie znaczy to, że drapiemy przestępcę w romantyczne szaty; staramy się jednak widzieć tragedię człowieka, staramy się zbadać przyczyny i warunki, które doprowadziły do zbrodni. Szukamy sposobów uratowania przestępcy, możliwości jego resocjalizacji.

— A więc można także mówić o wychowawczym znaczeniu powieści detektywistycznej?

— Niewątpliwie. Radziecka powieść kryminalna ma do spełnienia niezwykle ważną funkcję wychowawczą: w atrakcyjnej formie kryminału dać wyobrażenie o tym, co dobre i złe, moralne i niemoralne...

W swojej twórczości staram się nie tylko rozerwać czytelnika, chcę mu jeszcze przekazać coś ważnego, przed czym przestrzec, na coś otworzyć oczy.

— W jakim kierunku idzie rozwój tego gatunku literackiego?

— Chyba nie przesadzę, jeśli powiem, że żaden chyba gatunek w literaturze radzieckiej nie przeżył tak dużej drogi w tak krótkim czasie. Od schematycznych bohaterów i sytuacji — do pogłębionych psychologicznie postaci i realistycznych, wiarygodnych sytuacji, szerokiej tematyki, wysokiego poziomu artystycznego. Mamy duże osiągnięcia w literaturze sensacyjnej typu politycznego. Przykładem może być choćby twórczość Juliana Sienionowa. Serial telewizyjny „Siedemnaście mgień wiosny”, nakreślony na podstawie jego powieści o bohaterstwie radzieckiego wywiadowcy w latach drugiej wojny światowej,

stał się prawdziwym sukcesem nie tylko w ZSRR, ale i w innych krajach.

Bardzo niedawno wyszła nowa powieść braci Wajnerów — „Era miłości”. Jej tematem są sprawy etyki, walka dwóch światopoglądów, różne postawy wobec świata i ludzi. Tak więc coraz wyraźniej ten „lekkich gatunek” zaczyna mówić o rzeczach istotnych.

— I jeszcze ostatnie pytanie: nad czym Pan teraz pracuje?

— Myślę, że nadszedł już czas, by podsumować nasze doświadczenia w dziedzinie powieści detektywistycznej, przedstawić jej historię i rozwój. Pora też już chyba, bym podsumował swoje własne dwudziestoletnie doświadczenia pracy w tym gatunku. Zabrałem się więc do pisania studium o radzieckiej literaturze kryminalnej. Jego roboczy tytuł brzmi: „Kryminał — mój ulubiony gatunek literacki”.

Rozmawiał:
Gennadij KAŁASZNIKOW

MARGARET THATCHER, przywódczyni brytyjskiej Partii Konserwatywnej, nie pierwszy raz zaskakuje opinię publiczną. Wyraziła swe niezadowolenie, gdy rządząca Partia Pracy zmniejszyła nieco wydatki wojskowe, agitowała za twardym kursem w stosunkach z krajami socjalistycznymi, a procesy odrożeńia nie wywołują jej entuzjazmu. Tym razem jednak Maggie — jak nazywa ją superkonserwatywny „Daily Mail” — nieco przesadziła. Choć minął już miesiąc — jej groźba, że Wielka Brytania „zalała” zostanie ludźmi o innej kulturze (mając na myśli kolorowych imigrantów), jest ciągle przedmiotem dyskusji w tym kraju.

Wypowiedź ta spowodowała jawne odciepienie się od jej poglądów przez byłego premiera Edwarda Heatha (co ujawniło rozbieżności wewnętrzne partii), a wewnątrz partii poparcie dla niej zmniejszyło. Partia Pracy, deklarując przywódce Partii Pracy i premiera Jamesa Callagha, aby wszystkie partie podjęły wysiłki w celu wypracowa-

nia jednolitej platformy w tej dziedzinie. Premier chciał w ten sposób nie dopuścić do tego, aby problemy rasowe stały się przedmiotem zbliżającej się kampanii przedwyborczej, co mogłoby doprowadzić do nieobliczalnych wręcz skutków.

SKAD SIĘ WZIĘŁ?
ZANIM wrócimy do tej sprawy

Igraszki pani Thatcher

— słów kilka o sytuacji imigrantów w Wielkiej Brytanii. Jest ich według oficjalnych danych 1 900 tys. a źródła nieoficjalne podają że około 2 milionów. Wzrostłszy w tych latach przybył do nielegalnie. Przypominamy, że to nie kolorowi imigranci, ale biali. Rząd brytyjski po II wojnie światowej, gdy brakowało tu rąk do pracy, szeroko otworzył drzwi dla białych ludzi z krajów Wspólnoty Brytyjskiej. To była pierwsza, natłokiem zaś fala imigrantów. Druga fala przydała na lata 1972-73, gdy zaczęto tu osiedlać wywędzonych przez dy-

ktora Amina z Usandy posiadających paszporty brytyjskich. W większości byli to kolorowi. Rząd brytyjski od lat ściśle limituje napływ imigrantów. Obecnie jest to już prawie wyłącznie kwestia łączenia rodzin. W tej dziedzinie jest to biurokratyzm i młot. Jest łączenie trwa niejakimi latami „Sunday Times” z 3 lutego opisał przydać pewnego Hindusa, który ciekaw na swą żonę i 3 synów. Ściągnęli ich z Indii trwało 3 lata. Jeszcze w ostatniej chwili, gdy zna-

leżli się na londyńskim lotnisku, czegoś tam brakowało w ich dokumentach, więc 78 godzinny spóźnił w areszcie, zanim mogli się przywitać.

Librzy, opublikowane ostatnio przez brytyjskie ministerstwo spraw wewnętrznych, wskazywa na znaczny spadek imigracji (w 1977 roku o 10 tysięcy mniej w porównaniu z rokiem 1967). Słowem — Wielkiej Brytanii nie grozi „zalew” i nie w tym tkwi problem.

ZLIKWIDOWAĆ ŚLUSY

PROBLEM polega na tym, że Bry-

tyjczycy o innej niż biała skórze są na tym samym poziomie co obywatele drugiej kategorii. Dosadnie określił to działacz Partii Liberalnej, John Freeman, twierdząc, że zamiast podnieść próg przeszkadzania problemowi rasowemu w fałszywym temacie walki wyborczej, należy z miast andealskich wycofać minować obszary slumsów, w których żyją kolorowi. Freeman podkreśla, że w Wielkiej Brytanii nie ma programu likwidacji tej społecznej XIX wieku, gdy tymczasem

narasta napięcie pomiędzy ludnością kolorową a białą.

CO ZYSKAŁA p. THATCHER

WSPOMNIANY „Daily Mail”, w artykule pod tytułem „Maggie dobrze to wymyśliła”, opublikował wyniki badania opinii publicznej na temat intencji wyborczych. Podobną ankietę przeprowadzono 18 stycznia br. i wówczas laburzyści mieli nad konserwatystami 2-proc.

przewagę. Ankieta, zorganizowana zaraz po przemówieniu p. Thatcher, przyniosła zgólny wynik: konserwatysty mają 11-proc. przewagę nad laburzystami. Na pytanie, która z dwu partii ma lepszą politykę rasową, laburzyści otrzymali 19 procent głosów, zaś konserwatysty 47 procent. Oto, co zyskała przywódczyni Partii Konserwatywnej swoim wystąpieniem.

Wyniki tej ankiety należy ocenić jako wyjątkowo smutne. Wskazują one bowiem na niewątpliwą, choć ciągle utajoną jeszcze rasizm wśród społeczeństwa brytyjskiego. Niechęć do ludności kolorowej, szczególnie w sytuacji niezwykle wysokiego bezrobocia i stagnacji gospodarczej, łatwo jest wywołać, o wiele trudniej ją powstrzymać. Nie bez racji jeden z publicystów porównał użycie broni rasowej przez konserwatystów z niebezpieczeństwem użycia broni atomowej w konflikcie zbrojnym.

Andrzej BRONIAREK

USA — Chiny:

Znieny spór

PRZEBYWAJĄC niedawno na konsultacjach w Waszyngtonie szef amerykańskiej misji łącznikowej w Pekinie Leonard Woodcock publicznie wyraził pewność, że w najbliższym czasie przywróci USA nawiązanie pełne stosunki dyplomatyczne z Chinami. Był to jednak raczej balon próbny niż prognoza. Sprawy nie przedstawiła się tak prosto, aby USA i ChRL mogły z dnia na dzień podnieść swoje przedstawicielstwa do rangi ambasady. Chińska cena za taki krok jest zerwanie przez Stany Zjednoczone oficjalnych stosunków dyplomatycznych i wojskowych z Tajwanem. Cena ta jest dla Waszyngtonu nieopłacalna.

Jak stwierdził ostatnio wotywo w kwartale „Foreign Affairs”, zerwanie z Tajwanem podważyłoby wiarygodność mocarstwowych zobowiązań strategicznych USA wobec innych sojuszników amerykańskich np. Południowej Korei, Japonii, Turecji. Tak więc, zamiast przynieść Chinom życiowym korzyści, przyniosłoby to osłabienie ich pozycji.

Inne wpływowe grupy są wręcz przeciwnie zdania. Senator Alan Cranston, zastępca przywódcy demokratycznej większości w Senacie, oświadczył w styczniu br., że USA powinny wycofać uznanie dla

Tajwanu. Cranston zalicza się do tych polityków, którzy zachęcają do przyjęcia „formuły laponkiej”: zachować z Tajwanem tylko nieformalne stosunki handlowe i polityczne, aby otworzyć sobie możliwość zbliżenia z Pekinem. Tak uczyniło Tokio.

Alle Stany Zjednoczone zajmują inną pozycję w życiu międzynarodowym niż Japonia. Co, na przykład, nastąpiłoby, gdyby USA zdecydowały się sprzedać Chinom technologie o przeznaczeniu militarnym? Nie jest to kwestia akademicka. W tonie nowej administracji amerykańskiej rozstrzygały ten temat spory. Jeśli wierzyć doświadczeniom, przeprowadzającym one Departament Stanu, agencje wywiadowe, resort wojskowy, zespoły doradców wysokiego szczebla. Jedną grupą uważa, iż Stany Zjednoczone powinny przychylić się do sugestii Chin w sprawie udostępnienia im sprzętu, który ma zastosowanie zarówno cywilne, jak i wojskowe (np. systemy komputerowe). Należący do tego obozu znany ekspert do spraw chińskich Doak Barnett z ośrodka badań Brooklins Institution tracił twyma w tych kręgach myśli, aby USA sprzedawały Pekinowi technologie z tzw. ograniczenia, natomiast wyposażenie czysto wojskowe mogłoby on otrzymać od amerykańskich sojuszników. Zdaniem Barnetta nie wzbudziłoby to protestów na świecie.

Natomiast druga grupa jest przekonana, że USA nie powinny być zainteresowane w rubrodzie chińskiego potencjału wojskowego. Gru-

pa ta przede wszystkim wskazuje, iż spekulowanie na antyradzieckiej polityce Pekinu jest niebezpieczne, gdyż może narazić na szwank stosunki USA z ZSRR, które mają priorytetowe znaczenie dla Waszyngtonu. Przedstawiciele tej grupy — np. niektórzy dyplomaci — nie uchyliła się od wykorzystania kontaktów z Chinami jako instrumentu w amerykańskiej strategii globalnej, jednakże sprzeciwiała się dostawom — bezpośrednim i pośrednim — wojskowego wyposażenia dla Chin.

Wychodzą oni także z założenia, iż może to zaniepokoić wielu sojuszników USA na Dalekim Wschodzie, obawiających się nacisków i ekspansji Pekinu. Wśród tych sprzymierzeńców znajduje się Japonia, Filipiny, Republika Korea. Podkreślają oni przy tym, że nie można polegać na trwałości obecnej orientacji Chin i nie można liczyć na dostosowanie się Pekinu do amerykańskich życzeń, jeśli będzie to dlań niewygodne. Realistą stawiają pytanie, na które

udzielała negatywnej odpowiedzi: co przemawia za tym, aby militarnie umocnić swego potencjalnego przeciwnika?

Z pewnością nie przemawiają za tym nastroje w Stanach Zjednoczonych. Problem stosunków z Chinami spadł nisko w tabeli zainteresowań amerykańskiej opinii publicznej. Traktując ona je jak sprawę czysto techniczną. Ponad 70 proc. uczestników sondażu przeprowadzonego w roku 1977 odpowiedziało przecząco na pytanie, czy USA powinny udzielać Chinom pomocy wojskowej?

Na razie decyzyjnie są odłożone. Administracja ma na rozkładzie znaczne liczby, również kontrowersyjnych, lecz o wiele ważniejszych zagadnień, które musi najpierw przeserosować w tym br. Znaczący wpływ wykorzystania Kanalu Panamskiego albo program oszczędności energetycznych.

W Waszyngtonie zwrócono jednak uwagę na dwa sprawy. Po pierwsze, w dobie wojny sprawozdania ministerstwa obrony przedłożony przez sekretarza obrony br. Znaczący jest stwierdzenie, iż w obecnym kształcie stosunki USA z Chinami pomogą utrzymać na Dalekim Wschodzie stabilność sprzyjającą interesom amerykańskim i stanowią strategiczną przeciwwagę wobec ZSRR.

Po drugie, po Chinach odbył niedawno podróż senator Edward Kennedy wraz z rodziną i liczną świtą. Został on potraktowany jako emisariusz Kongresu do przeprowadzenia rozmów na wysokim szczeblu. W czasie tych rozmów potwierdzono bliskość postulatów obu stron na potrzeby współpracy z Japonią, na konieczność rozszerzenia handlu USA — Chiny, który w 1976 roku zmniejszył się trzykrotnie w porównaniu ze szczytowym rokiem 1974 (wówczas zbliżył się do 1 miliard dolarów). Chiny znowu zadeklarowały poparcie dla NATO. Położyły okazywały się wszakże bardzo różne, gdy wymieniono je w sprawie stosunków z ZSRR, rokowań SALT-2, przerwania doświadczeń nuklearnych.

Nie ulega wątpliwości, że chociaż w niektórych kwestiach oba państwa występują po tej samej stronie baryery, zbyt wiele jest różni by mogły harmonijnie współpracować. W stosunkach amerykańsko-chińskich tkwi jednak element niepokojący: Waszyngton uczestniczy w procesie odrożeńia, podczas gdy Pekin czyni wszystko co może, by proces ten podważyć. A w tych sprawach nie ma kompromisu, ani spotkania w pół drogi.

MAREK DĘBSKI

SZCZECIŃSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO w Szczecinie

ogłasza zapisy na rok szkolny 1978/79

do ZESPOŁU SZKÓŁ BUDOWLANÝCH do kl. I

w zawodach:

	okres nauki	wiek kand.
MURARZ-TYNKARZ	2 lata z internatem	15—18 lat
BETONIARZ-ZBROJARZ	2 lata z internatem	15—18 lat
MALARZ BUDOWLANÝ	2 lata z internatem	15—18 lat
MONTER WEWNĘTRZNYCH INSTALACJI BUDOWLANÝCH	2 lata z internatem	15—18 lat
MECHANIK MASZYN BUDOWLANÝCH	3 lata z internatem	15—17 lat
MECHANIK KIEROWCA	3 lata bez internatu	15—17 lat

Poza tym przedsiębiorstwo przyjmuje młodzież do:
2-letniego OHP w Świnoujściu
w wieku 17—21 lat z ukończoną szkołą podstawową
do nauki w zawodach:

BETONIARZ-ZBROJARZ	MURARZ-TYNKARZ
MALARZ BUDOWLANÝ	CIEŚLA BUDOWLANÝ

W czasie pobytu w OHP junacy uczęszczają do Zasadniczej Szkoły Budowlanej w Świnoujściu oraz odbywają zasadniczą służbę wojskową.

Ponadto przedsiębiorstwo przyjmuje młodzież w wieku 16—18 lat tylko bez ukończonej szkoły podstawowej do 2-letniego OHP w Szczecinie-Dąbju do nauki w zawodach:

MURARZ-TYNKARZ	BETONIARZ-ZBROJARZ
BLACHARZ-SZKŁARZ	CIEŚLA BUDOWLANÝ
MALARZ BUDOWLANÝ	

W czasie pobytu w hufcu junacy uczęszczają do podstawowego studium zawodowego.

Termin składania dokumentów do Zespołu Szkół Budowlanych upływa w dniu 15 kwietnia 1978 r. (świadectwo ukończenia szkoły do 15 czerwca br.). Do OHP w Świnoujściu i Szczecinie-Dąbju dokumenty składać do 15 lipca 1978 r.

Wymagane dokumenty do szkoły i huców OHP:
Świadectwo ukończenia szkoły (do OHP w Dąbju — ostatnie świadectwo szkolne), 4 fotografie, podanie z określeniem zawodu i zgodą rodziców, metryka urodzenia, świadectwo lekarskie o przydatności do zawodu.
Dokumenty do szkoły i OHP prosimy kierować pod adresem: Szczecińskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego, ul. Stordy 1, 70-952 Szczecin, pok. 121.
Zainteresowanym udzielamy informacji pisemnych lub telefonicznych — tel. 375-57.

516-K

ZESPÓŁ SZKÓŁ ZAWODOWYCH

im. Józefa Wybickiego
Szczecińskiej Stoczni Remontowej w Szczecinie

ogłasza zapisy uczniów do Zasadniczej Szkoły Zawodowej na rok szkolny 1978/79

w następujących specjalnościach:

MECHANIK MASZYN I URZĄDZEŃ PRZEMYSŁOWYCH w zakresie:

- remontu kadłubów okrętowych
- remontu urządzeń i wyposażenia okrętowego
- remontu maszyn
- remontu rurociągów okrętowych

ELEKTROMECHANIK OKRĘTOWY

STOLARZ OKRĘTOWY

TOKARZ, FREZER

Nauka w szkole trwa 3 lata.

Dokumenty należy składać pod adresem szkoły: Szczecin, ul. Hoża nr 3, dojazd tramwajem nr 6 do ul. Robotniczej oraz autobusami linii 58, 63 i 101.

Uczniom zamiejscowym szkoła zapewnia miejsca w internacie.

176-K

NIERUCHOMOŚĆ

DZIAŁKĘ budowlaną lub rozpoczętą budowę, najchętniej w dzielnicy Pogodno — kupię. Wiadomości: tel. 883-74, 3677-G

KUPNO

PIANINO marki Cimerman w dobrym stanie lub nowe — kupię. Tel. 23-73-60, 3625-G

ZAPOROŻCA — kupię, względnie także uszkodzonego. Tel. 22-49-49, po 18, 3489-G

BONY PEO — kupię. Tel. 22-64-77, 3423-G

ROZNE

TELEWIZYJNE pogotowie. Jakimowicz, tel. 23-38-08, 3137-G

TELEWIZYJNE pogotowie, inż. Chłód, tel. 820-145, 3608-G

TELEWIZYJNE pogotowie. Wierzbicki, tel. 37-188, 3733-G

POGOTOWIE telewizyjne. Krawczyński, tel. 22-66-51, 3715-G

POGOTOWIE TV — Chema, tel. 232-009, 3672-G

TELEWIZYJNE pogotowie. Uznański, tel. 22-85-97, 172-G

2 LOKALE usługowe, 19 m kw. i 26 m kw. zamienię na 1 lokal od 35—60 m kw. śródmieście. Oferty Biuro Ogłoszeń Szczecin 3403.

DO wynajęcia lokal nadający się na warsztat usługowy. Oferty Biuro Ogłoszeń Szczecin 3583

POSİADAM teren i po mieszczeniu gospodarce na założenie fermy zwierząt futerkowych, oczekuje propozycji. Tel. 711-70, godz. od 16—19, 3691-G

LOKALE

3-POKOJOWE mieszkanie w domu segmentowym na Pogodnie, ogródek, garaż, zamienię na dwa lub trzy pokoje z nowego budownictwa w śródmieściu z garażem. Oferty Biuro Ogłoszeń Szczecin 3609.

MŁAWA — komfortowe, 2 pokoje, zamienię na podobne w Szczecinie. Tel. 885-73, 3610-G

WARSZAWA — nowe M-4 własnościowe, zamienię na dom jednorodzinny w Szczecinie. Szczecin, tel. 714-11, 3620-G

LOKAL własnościowy M-3 leningradzki. Świnoujście, zamienię na podobne w Szczecinie. Tel. 444-85, 3453-G

PILNIE poszukuję samodzielnego M-2. Tel. 734-28, 3491-G

PILNIE kupię M-3 w Szczecinie. Tel. 893-34, 3569-G

DO wynajęcia 3-pokojowe mieszkanie z wygodami na 3 lata. Oferty Biuro Ogłoszeń Szczecin 3317.

WYNAJME pokój panu, tel. 714-71, 3766-G

SPRZEDAŻ

FIATA 125 p. 1500 MR, rocznik 1976 — sprzedam. Tel. 718-61, 3826-G

FIATA 125 p. MR, produkcja 1975 — sprzedam. Tel. 228-183, dzwonić 15—18, 2603-G

FIATA 125 p. — sprzedam. Tel. 22-22-65, po 16, 3611-G

FIATA 125 p. 1500, po remoncie (1971 r.) sprzedam. Tel. 703-65, 3718-G

FIATA 125 p. rok prod. 1975 (wzrostła) sprzedam, ul. Płocka 45, 3740-G

FIATA 126 p. — sprzedam. Gryfino, Asnyka 25/1, 3737-G

VOLKSWAGENA 1300 — sprzedam. Szczecin, ul. Parkowa 48/18, 3678-G

VOLKSWAGENA 1200 — sprzedam. Oglądać, Odzieżowa 21/2, po godz. 15, 3556-G

NOwego Trabantu combi sprzedam. Tel. 82-07-22, po godz. 16, 3445-G

TRIUMPHA 1300 okazynie sprzedam. Parking, Matejki 1, 3661-G

FORDA Cortinę po kapitalnym remoncie i la kierowaniu — sprzedam. Tel. 237-692, 3585-G

CZĘŚCI Mercedesa 200 D — sprzedam. Wiadomość: garaż koło Kosmosu, od godz. 17—19, 3687-G

ROZNE meble — sprzedam. Śląska 45/6, 3440-G

SZCZENIAKI wilczury — sprzedam, ul. Kartowicza 69, 3738-G

WILCZURKI 6-tygodniowe tani sprzedam, ul. Bogusława 50/25, 3708-G

KALKULATOR — sprzedam. Tel. 82-29-70, 3558-G

APARATURĘ „Vermona-1000 H” — sprzedam. Tel. 82-38-82, 3699-G

FERME nutril — sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń Szczecin 3433.

ZAGRANICZNA suknie ślubną — sprzedam. Tel. 233-682, 3424-G

NOWY kożuch damski — sprzedam. Mickiewicza 158/7, 3639-G

FUTERKO, kożuch — sprzedam. Tel. 753-13, 3593-G

ZGUBY

ZGUBIONO bilet miesięczny PKS nr 6213 wydany na nazwisko Joanna Wojtaszek zam. Pobierowo, 69-P

ZGUBIONO uprawnień rzemieślniczych nr 8-676 z dnia 16.III.1977 r. na nazwisko Franciszek Sajdak — koszykarsstwo, 4781-G

ZAKŁAD ENERGETYCZNY SZCZECIN

zawiadamia, że w związku z rozbudową
Zakładów Chemicznych „Police”

w dniach 14 i 15 marca 1978 r.

od godz. 8 do 17

nastąpi przerwa w dostawie energii elektrycznej

w następujących miejscowościach:

Jasienica
Tatyń
Uniemyśl
Dębostrow
Niekończycza
Drogoradz
Trzebież

Warnołęka
Brzózki
Karszno
Karpino
Nowe Warpno
Podgrodzie
Wienkowo

816-K

„KURIER SZCZECIŃSKI” — DZIENNIK ROBOTNICZEJ SPÓŁDZIELNI WYDAWNICZEJ „PRASA — KSIĄŻKA — RUCH”. WYDAWCA: Szczecińskie Wydawnictwo Prasowe w Szczecinie. REDAKCJA I ADMINISTRACJA: 70-550 Szczecin, pl. Hołdu Pruskiego 6 skrytka pocztowa 70-552. REDAGUJE KOLEGIUM TELEFONY: centrala 406-21 sekretariat red. naczelny 457-41 sekretariat redakcji 467-21 sekretariat techniczny 430-21 (wewn. 83) dział miejski 462-35 dział morski 427-77 dział sportowy 379-50 dział łączności z czytelnikami 450-21 Biuro Ogłoszeń 394-34 red. poranna (po godz. 8) 224-028 224-250 dalekopisy 224-018. Prenumerata na kraj przyjmuje Oddział RSW „Prasa — Książka — Ruch” oraz Urzędy Pocztowe i doręczyciele w terminach do 28 listopada na stycznia i kwartał i półroczno roku następnego na cały rok następnego do 18 każdego miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty na pozostałe okresy roku bieżącego. Cena prenumeraty rocznej — 312 zł. Zakłady pracy instytucje i organizacje składają zamówienia na prenumeratę w miejscowym Oddziale RSW a w miejscowościach w których nie ma tego Oddziału w Urzędach Pocztowych bądź u doręczycieli. Natomiast prenumeratę indywidualnie wyłącznie w Urzędach Pocztowych bądź u doręczycieli. Prenumeratę ze zleceniem wysyłki za granicę, która jest o 50 proc. droższa przyjmuje RSW „Prasa — Książka — Ruch” Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw, ul. Towarowa 23, 00-953 Warszawa, konto PKO nr 1831-71. Nr indeksu 35034. Druk: Szczecińskie Zakłady Graficzne.

Jak w fantastycznym filmie

Jazda „na komputer”

„Od następnego skrzyżowania pan będzie wskazywał mi drogę” — powiedział kierowca. Jechaliśmy jednym ze specjalnych samochodów japońskiej Agencji d/s Nauki i Techniki, przydzielonych do prac nad systemem zintegrowanej kontroli ruchu kołowego. Przed chwilą wysłuchałem godzinnego, ilustrowanego filmem wykładu na temat tego systemu i teraz miałem zobaczyć jego działanie w praktyce. Siedząc obok kierowcy, miałem przed sobą „display” — monitor ekranowy i rząd klawiszowych przycisków.

„PROSZĘ ZAKODOWAĆ ADRES...”

„JEDZIEMY do naszej centrali, proszę zakodować adres” — powiedział kierowca, podając mi plastikową kartę z planem miasta. Objęty działaniem systemu rejon Tokio ma powierzchnię około 30 kilometrów kwadratowych. W rejonie tym zainstalowano sieć aparatów przekątnikowych, specjalnych anten i kabli centrycznych. Ulice i główne budynki oznaczono na planie wielocyfrowymi numerami. Na zainstalowanej w samochodzie klawiaturze kodownika wyskika się odpowiedni numer — adres, pod który zamierza się jechać.

Naciśkam 7 cyfr określających adres ośrodka. Na środkowej części ekranu pojawia się schemat skrzyżowania i piono- wa strzałka: jechać prosto. Za chwilę na lewej stronie ekranu ukazuje się migoczący napis: uwaga! przejścia dla pieszych.

„No, niech pan mówi, gdzie mam jechać!” Kierowca zna oczywiście drogę, ale udaje teraz wobec mnie zagubionego. „Prosto przez skrzyżowanie i uwaga na pieszych” — pocuzam go tonem wytrawnego instruktora, dla którego labirynt tokijskiej ulic przestał nagle stanowić jakikolwiek problem. Ale już za chwilę problem pojawia się. Strzałka na ekranie pokazała właśnie skręt w prawo i wtedy widzę, że droga, na którą jechaliśmy, rozchodzi się na dwa pasy: jedno schodzi do tunelu a

drugie biegnie górą. Które pasmo wybrać? Moment niepokoju i oto na ekranie rozświetla się napis: „zjazd w tunel”.

Przeżyłem jeszcze kilka momentów „paniki”. Zagapiłem się na jakiś reklamowy plakat, a gdy znów skierowałem wzrok na ekran monitora, kłębiły się

kolem centralnego ośrodka Zintegrowanej Kontroli Ruchu kilkadziesiąt różnych typów samochodów. Na ich dachach i przy zderzakach niezwykłego kształtu anteny. W środku, pod tablicami zegarowymi, ekrany monitorów, przyciski i coś w rodzaju małych aparatów teleksowych. Można na nich otrzy-

chnika odsiarczania i zdalne sterowanie wierceń na dnie morskim. Zakończenie pierwszej fazy większości tych prac założono na przełom lat 1970—1980.

W odniesieniu do prac nad systemem zintegrowanej kontroli ruchu faza ta jest na ukończeniu. Opracowano już i sprawdzono w działaniu wszystkie jego podsystemy, obejmujące poza zdalnym instruowaniem kierowców, również błyskawiczną informację o drogowych wypadkach oraz sieć przydrożnych tablic informacyjnych o zmiennym zapisie, przeznaczoną głównie dla kierowców pojazdów nie wyposażonych w specjalną aparaturę nadawczo-odbiorczą. Opracowano również metodę nadawania ważnych informacji przez odbiorniki radiowe w samochodach, nawet jeśli nie są one w danym momencie włączone (wymaga to jednak zamontowania specjalnej przystawki do odbiornika).

Gotowy jest też podsystem zdalnej lokalizacji ekranowej pojazdów specjalnych (policyjnych, strażackich, ratunkowych itd.).

„CUDOWNE PANACEUM” CZY TEŻ NIE?

SYSTEM ma służyć rozładowaniu ruchu kołowego, uniknięciu zatorów, zwiększeniu bezpieczeństwa jazdy oraz przyczynić się pośrednio do oszczędniejszego zużycia paliw. Jesteśmy w sali konferencyjnej ośrodka. Padają pytania.

Czy po początkowym rozładowaniu ruchu nie nastąpi wkrótce jego ponowne zagęszczenie? Przecież jeśli na jezdniach będzie luźniej pod wpływem tego systemu, to czy nie zwiększy się natychmiast ilość chętnych do korzystania z samochodowej komunikacji? W pewnym momencie najlepsze nawet komputery nie dadzą sobie rady z rosnącą liczbą pojazdów. Czy nie jest to błędne koło?

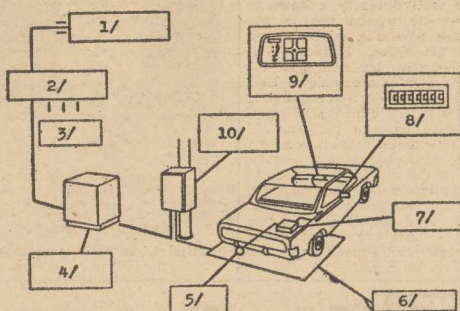
Jaką przyszłość ma na dalszą metę osobowy samochód jako środek miejskiej komunikacji? Czy pieniądze przeznaczane na stworzenie skomputeryzowanego systemu ruchu samochodowego nie powinny się przeznaczyć raczej na rozbudowę komunikacji masowej, głównie metra?

Wątpliwości zgłaszanych przez dziennikarzy jest dużo, a odpowiedzi na ich pytania nie zawsze są przekonujące. Nasuwa się natarczywie wniosek, że system jazdy „na komputer” nie może stanowić „cudownego panaceum” na narastający paraliż samochodowego ruchu w wielkich ośrodkach miejskich. Może przynieść jedynie chwilową poprawę sytuacji i to pod warunkiem, iż towarzyszyć mu będą środki administracyjne w postaci ustanowienia limitu liczby samochodów w ruchu miejskim.

Natomiast pewne jest, że wypracowana już technika komputerowa może być zastosowana jako środek pomocniczy w komunikacji masowej i ruchu pojazdów specjalnych. Może również usprawnić tradycyjną informację drogową. Co do tego wszyscy się zgadzają.

Janusz GOŁĘBOWSKI

Schemat systemu

1. Centrum kontrolne; 2. Komputer; 3. Linie telefoniczne; 4. Przydrożny zespół obróbki danych; 5. Antena pojazdu; 6. Antena pętlowa; 7. Zespół kontrolny pojazdu; 8. Urządzenie kodujące cel podróży; 9. Ekran na desce rozdzielczej ukazujący optymalną trasę przejazdu; 10. Przydrożny zespół łączności.

na nim jak w kalejdoskopie świetlne plamy.

„Mineliśmy ulicę, w którą należało skręcić” — tłumaczy kierowca i widząc moją konsternację dodaje zaraz uspokajająco: „musimy jechać dalej aż „złapiemy” z kolejnego przydrożnego przekątnika skorygowaną instrukcję”. Złapał! — my. Bezludne plamy na ekranie ułożyły się w nowy rozkaz, podający alternatywną trasę. Była dłuższa i zatłoczona pojazdami, ale doprowadziła nas do celu.

W OŚRODKU ZINTEGROWANEJ KONTROLI RUCHU

NA parkingu przed budyn-

kiem centralnego ośrodka Zintegrowanej Kontroli Ruchu kilkadziesiąt różnych typów samochodów. Na ich dachach i przy zderzakach niezwykłego kształtu anteny. W środku, pod tablicami zegarowymi, ekrany monitorów, przyciski i coś w rodzaju małych aparatów teleksowych. Można na nich otrzy-

chnikę odsiarczania i zdalne sterowanie wierceń na dnie morskim. Zakończenie pierwszej fazy większości tych prac założono na przełom lat 1970—1980. W odniesieniu do prac nad systemem zintegrowanej kontroli ruchu faza ta jest na ukończeniu. Opracowano już i sprawdzono w działaniu wszystkie jego podsystemy, obejmujące poza zdalnym instruowaniem kierowców, również błyskawiczną informację o drogowych wypadkach oraz sieć przydrożnych tablic informacyjnych o zmiennym zapisie, przeznaczoną głównie dla kierowców pojazdów nie wyposażonych w specjalną aparaturę nadawczo-odbiorczą. Opracowano również metodę nadawania ważnych informacji przez odbiorniki radiowe w samochodach, nawet jeśli nie są one w danym momencie włączone (wymaga to jednak zamontowania specjalnej przystawki do odbiornika). Gotowy jest też podsystem zdalnej lokalizacji ekranowej pojazdów specjalnych (policyjnych, strażackich, ratunkowych itd.). „CUDOWNE PANACEUM” CZY TEŻ NIE? SYSTEM ma służyć rozładowaniu ruchu kołowego, uniknięciu zatorów, zwiększeniu bezpieczeństwa jazdy oraz przyczynić się pośrednio do oszczędniejszego zużycia paliw. Jesteśmy w sali konferencyjnej ośrodka. Padają pytania. Czy po początkowym rozładowaniu ruchu nie nastąpi wkrótce jego ponowne zagęszczenie? Przecież jeśli na jezdniach będzie luźniej pod wpływem tego systemu, to czy nie zwiększy się natychmiast ilość chętnych do korzystania z samochodowej komunikacji? W pewnym momencie najlepsze nawet komputery nie dadzą sobie rady z rosnącą liczbą pojazdów. Czy nie jest to błędne koło? Jaką przyszłość ma na dalszą metę osobowy samochód jako środek miejskiej komunikacji? Czy pieniądze przeznaczane na stworzenie skomputeryzowanego systemu ruchu samochodowego nie powinny się przeznaczyć raczej na rozbudowę komunikacji masowej, głównie metra? Wątpliwości zgłaszanych przez dziennikarzy jest dużo, a odpowiedzi na ich pytania nie zawsze są przekonujące. Nasuwa się natarczywie wniosek, że system jazdy „na komputer” nie może stanowić „cudownego panaceum” na narastający paraliż samochodowego ruchu w wielkich ośrodkach miejskich. Może przynieść jedynie chwilową poprawę sytuacji i to pod warunkiem, iż towarzyszyć mu będą środki administracyjne w postaci ustanowienia limitu liczby samochodów w ruchu miejskim. Natomiast pewne jest, że wypracowana już technika komputerowa może być zastosowana jako środek pomocniczy w komunikacji masowej i ruchu pojazdów specjalnych. Może również usprawnić tradycyjną informację drogową. Co do tego wszyscy się zgadzają.

SZEROKI PROGRAM

DO prac nad systemem zintegrowanej kontroli ruchu kołowego przystąpiono w roku 1966 w ramach przyjętego wtedy szerokiego programu naukowo-badawczego, obejmującego kilkanaście różnych dziedzin uznanych za priorytetowe. Program, realizowany przez różne ośrodki państwowe i prywatne, obejmuje gałęzie tak różne jak: odsalanie wody morskiej, przyspieszony wytop stali, recyklinga tworzyw, przemysłowe zastosowanie laserów, magneto-hydro-dynamika, te-

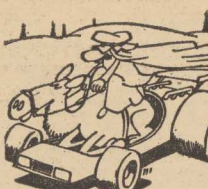
Uśmiechnij się

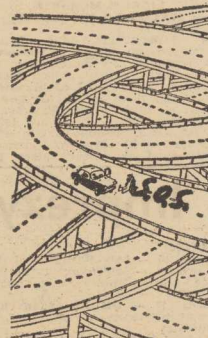
— Oczywiście, że w górę!

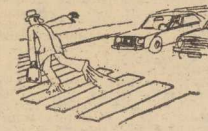
— Dlaczego ślicznotko uważa, że jestem pijany?

BEZ SŁÓW

BEZ SŁÓW

BEZ SŁÓW

BRACIA Maresch z Monachium (na zdjęciu) są autorami pomysłu, który uniemożliwia złodziejom samochodów zmianę tablic rejestracyjnych lub też produkcję ich falsyfikatów. Tablica według ich projektu wykonana jest ze specjalnego szkła oprawianego w metalowe ramki. Przy wydawaniu tablicy podczas rejestracji pojazdu przez kompetentne władze, szkło zostaje „urzędowo” sztućczone, ale jego kawałki trzymane są mocno w miejscu przez ramki. Przy ewentualnej próbie odkręcenia tablicy szkło rozpada się na tysiące kawałków. (Fot. CAF—DPA)

Jutro w TV

Anatomia Starego Miasta

WYDARZENIEM w ub. czwartek było pojawienie się ogromnego wozu transmisyjnego TV w samym sercu miasta — na pl. Orła Białego. Okazało się, iż tu właśnie trafili realizatorzy Kroniki Pomorza Zachodniego by nagrać monotelematyczny program o szczecińskiej Starówce. Ludzie odpowiedzialni za ten karikat estetyczny „rabudowy” restauracji zabytłymi dzielili się swymi uwagami. Przeprowadzono również sondę wśród mieszkanców tej dzielnicy o niuansach i minuscach zamieszkania w centrum.

Warto wiedzieć, iż tego typu programy prezentujące problemy poszczególnych dzielnic (ostatnio Dabie i Pogodno) zawsze były emitowane w wolnej sobotę. Ten Starówkę — można będzie także oglądać już jutro (4 bm.).

(wys)

Notatnik szczeciński

♦ GIELDA turystów i krajoznawców odbędzie się dziś, w godz. 18-19 w Turystyczno-Krajoznawczym Klubie „Komasa” w lokalu SM „Wspólny Dom” na Drzewiowej, ul. Willowa 10. Na gieldzie można wymienić, odsprzedać lub kupić mapy, wodniki, mapy, foldery oraz indywidualny sprzęt turystyczny (namiot, plecak, materac, itp.).

♦ DK „Wspólny Dom” oraz Klub Hobbystów zapraszają dorosłych w sobotę o godz. 11 na kolejkę Głodej Staroci. Natomiast w niedzielę o godz. 11 odbędzie się spotkanie wyalnne młodych posiadaczy znaczków pocztowych i okolicznościowych, widokówek, pocztówek, proporzdków, miniatur samochodów itp.

♦ 4 i 5 BM, w sali kina „Promień” odbędzie się Mięski Przegląd zespołów Tanecznych, w którym udział wezmą zespoły taneczne szkół podstawowych, średnich, klubów oraz Domów Kultury. W sobotę o g. 15 występować będą zespoły dziecięce, w niedzielę o godz. 11 — zespoły młodzieżowe. Wstępu wolny.

♦ KOŁO Absolwentów Technikum Chemicznego zaprasza na kolejne spotkanie 4 bm. o godz. 17.30.

♦ MIEJSKI Przegląd Ogólnopolskiego Konkursu Piosenki Radzieckiej odbędzie się w sali teatralnej Pałacu Młodzieży w niedzielę o godz. 11. Natomiast o godz. 18.30 Przegląd Woiewódzki IX Ogólnopolskiego Konkursu Recytacji poezji polskiej i radzieckiej. Wstępu wolny.

♦ KOLEJNY koncert kameralny odbędzie się w niedzielę o godz. 18 w Sali Anny Jagiellońskiej Zamku. Wykonawcy: Pola Zubrzycka — sopran, Cecylia Kraszewska — fortepian oraz Michał Hertel — fortepian. W programie pieśni Edwarda Griega. Koncert poprowadzi Małgorzata Wozniakowska.

♦ „KONTRASTY” zapraszają w niedzielę o godz. 21 na wieczór jazzowy. W programie występ zespołu PAT-78 oraz Spirituels and Gospel Singers.

Jazz w „Transie”

KOLEJNA impreza Klubu Jazzowego „Trans” odbędzie się dziś, 3 bm. o godz. 20. W programie m.in. występy zespołów: Spirituels and Gospel Singers, Jazz Night Orchestra, Big-Band Sward Antidom oraz niespodzianki.

HANDEL I GASTRONOMIA

W SOBOTĘ w godz. od 8 do 14 czynnych będzie 91 sklepów branżowych, 67 sklepów mies. nych i drobiażkarskich oraz sklepy rybne i warzywnicze, posiadające więcej niż jednoosobową obsługę; w godz. od 16 do 18 czynnych będzie 7 sklepów monopolowych. Dyżurne „Delikatesy” przy ul. Wywolenia 37, al. Wojska Polskiego 26 i Nad Odrą 45 — czynne będą od godz. 14 do 19.

Sklepy przemysłowe nieczynne z wyjątkiem DT „Centrum” otwarte. 60 w godz. od 10 do 15 i Domu Odzieżowego — w godz. od 10 do 16.

Zakłady i punkty gastronomiczne — czynne normalnie.

Zakłady usługowe nieczynne oprócz zakładów fryzjersko-kosmetycznych czynnych od godz. 7 do 14, zakładu fotograficznego przy ul. Bol. Krzywoustego 16 w godz. od 11 do 19 (pozostałe na indywidualne zamówienie), podwójną telefoniczną przy ul. Poniatowskiego 8 (tel. 71-11) w godz. od 8 do 12, pomocy drogowej PZMot (tel. 981) czynnej całą dobę i stacji CPN przy ul. Kadłubka, Eskadrowej i Kopernika czynnych całą dobę (pozostałe stacje czynne normalnie jak w każdy dzień pracy) i Stacji Obsługi Samochodów przy ul. Białowieskiej 2, czynnej od godz. 8 do 16.

W niedzielę sklepy spożywcze ze sprzedażą mleka i pieczywa czynne.

Niecodzienny konkurs

„Kurier”, „Hetman” i „Uroda” szukają najpiękniejszych warkoczy

GDZIE są te czasy, kiedy o bawiskową fryzurę dziewczyny był warkocz? Jakże słynne były niegdyś długie, pięknie splecione warkocze Słowianek, o których warkocz legendarne Wandy. Był on atrybutem na tyle ważnym w niewieścim wygładzie, że w wiekach średnich u znawców go za ostateczne kryterium decydujące o tym, czy dziewczę dojrzało do zamężcia.

W Polsce moda na zaplatanie długich włosów trwała przez całe wieki, kojarzyła się zawsze ze stylem narodowym, sięgającym do tradycji ludowych. Właściwie warkocz chyba przetrwał próbę czasu i przy dzisiejszej, wyjątkowo to-

lerancyjnej modzie jest to po prostu jedna z możliwości ułożenia długich włosów. Zapuszczenie go wymaga jednak wielkiej cierpliwości oraz przede wszystkim posiadania naprawdę bujnych włosów. Stąd też warkocz jest dziś prawdziwym rykoszetem.

— SZUKAMY słowiańskich warkoczy i sądzimy, że „Kurier” nam w tym pomoże! — po wiedziła dyrektorka Domu Kultury „Hetman” na Pomorzanach, p. Wiesława Ilkowska. — Zapraszamy więc do nas wszystkie panie i dziewczęta z tą oryginalem fryzurą. Dla nich właśnie wraz z Oddziałem Włoszkiej Usługowej Spółdzielni

Pracy — „Uroda” organizujemy z okazji Dnia Kobiet specjalny konkurs. Jurorami w nim będą wytrawni znawcy niewieścich fryzur w naszym mieście. Do udziału w konkursie na najpiękniejszy warkocz zapraszamy kan dydatki ze Szczecina i województwa. Warunki uczestnictwa — ukończone 15 lat (a więc uwaga licealistki!) oraz oczywiście... własny, naturalny warkocz.

KONKURS stanowiąc będzie cio imprezy w dniu 9 marca w Domu Kultury „Hetman” przy ul. 9 Maja 17. Tu też należy kierować zgłoszenia uczestnictwa w konkursie (telefon: 82-13-13).

Posiadaczka najpiękniejszego warkocza otrzyma specjalnie ufundowaną przez organizatorów nagrodę. Spółdzielnia „Uroda” przysłała na tę imprezę ponadto pokaz różnorodnych fryzur damskich. Serdecznie zapraszamy szczecinianki z warkoczem (lub dwoma) do udziału w konkursie, jakiego naprawdę jeszcze nie było!

(taw)

Lekarz radzi

Jak dbać o zdrowie na przedwiośnie

GWAŁTOWNE zmiany ciśnienia i temperatury, takie jak ostatnie przejście od mroźnej zimy do typowo wiosennej, słonecznej aury, odbijają się na samopoczuciu wielu ludzi i są szczególnie niebezpieczne dla zdrowia. Niejednemu z naszych Czytelników od czasu w ostatnich dniach duże zmęczenie, poranne bóle głowy, bezsenność, nadmierne pobudzenie nerwowe.

— Co robić, aby w czasie obecnej przedwiosennej wiosny zachować zdrowie i dobre samopoczucie?

Na to pytanie „Kuriera” odpowiada lekarz-internista, konsultant szczecińskiego ZOZ-u Zenon Wroński:

— NADZIEJĘ wiosny, szczególnie zaś tak przedwiosenne, bywa dość niebezpieczna dla zdrowia. W tym czasie zawsze niemal zaostriżają się stany przewlekłych schorzeń, pojawiają się wzmożone dolegliwości reumatyczne, sercowe i krążeniowe. Ludzie zdrowi są bardziej podatni na zakażenia, bo wraz z nadejściem ciepłych dni aktywizują się zaraźliki, a odbijają zima organizm ma trudności z ich zwalczaniem.

Dlatego też niezmiennie ważne jest właściwe ubieranie się, by

ustrzec się przeziębień wiosennych — bez ciepłego kożucha, ale też — nie w marynarce „do figury”. Najniebezpieczniejsze bywa przeziębienie, a później gwałtowne odzębienie.

— OSOBY nerwowe, przyjmujące zwykłe środki uspokajające, powinny w tym czasie zwiększyć dawki tych leków. Chodzi bowiem o zaoszczędzenie otoczeniu przykrych doznań, o lepszą atmosferę stosunków międzyludzkich. Pobudliwość nerwowa, drażliwość gwałtownie wzrasta na przedwiośnie.

Osoby, cierpiące na chorobę wrzodową — a tych mamy w Szczecinie 6-8 proc. — również odczuwają kryzys związany z zaostreniem się dolegliwości. Profilaktycznie, zanim jeszcze objawy wystąpią, należy brać leki, by nie dopuścić do nawrotu ostrego stanu choroby. Jednocześnie ludzie ci muszą ściślej niż zimą przestrzegać diety.

— JESLI chodzi o odżywianie w ogóle, to wszyscy powinni spożywać więcej jarzyn i owoców, a jeśli tych produktów brakuje — sięgnąć po witaminy w pigułkach. Oczywiście — jak najwięcej świeżego powietrza, ściślej — ruchu na świeżym powietrzu. To przeciwieństwo odporności na wszelkie zaraźliki, reguluje ją także w tym

czasie przemiana materii w organizmie.

— I JESZCZE jedna bardzo ważna wskazówka — przestrzegajcie się naszych przedziadów, a i do dziś w krajach anglosaskich obowiązująca. Spać należy w dobrze wentylowanym, chłodnym pokoju. Kaloryfery, jeśli to możliwe, należy zakręcić. Sen w dusznym, ciepłym i pozbawionym wilgoci pomieszczeniu nie daje pełnej regeneracji sił. Na odwrót — męczy, wywołuje bóle głowy, ogólnie osłabia i przetypia. Uwaga to chyba na czasie, adresowana do energetyki ciepłej: na noc można mniej rozgrzewać kaloryfery, tym bardziej, że w dworze jest już dość ciepło.

O czyste i świeże powietrze sypialni dbać powinni przede wszystkim ludzie cierpiący na przewlekłe nieżytowe oskrzela i w ogóle — osoby ze schorzeniami górnych dróg oddechowych.

Oczywiście, wszystkim polecam wiosenny urlop dla regeneracji sił po zimowych wysiłkach, w górach, nad morzem, czy gdziekolwiek, by zaczerpnąć haust świeżego powietrza... (law)

„Jacy jesteśmy, jakimi chcemy być — 78”

Występuje TBO i II LO

W NIEDZIELĘ odbędzie się kolejne spotkanie szkół w ramach tegorocznej edycji „Jacy jesteśmy, jakimi chcemy być”. Tym razem w artystycznej rywalizacji wezmą udział uczniowie i uczennice z Technikum Budowy Okrętów i II Liceum Ogólnokształcącego. Rodziców i zainteresowanych zapraszamy do sali teatralnej Domu Kultury Kołkojarza na godz. 10.

W dzisiejszym wydaniu „Kuriera” chcielibyśmy zamieścić relację z wystawy dorobku obu wymienionych szkół. Wbrew regulaminowi, zobowiązane do tego szkoły nie przygotowały na czas kolepyzycji. Przypominamy kolepyzji uczestnikom „Jacy jesteśmy” o obowiązku otwarcia wystaw na 3 dni przed imprezą w DKK. (pc)

Studium Dramaturgii zaprasza

W NIEDZIELĘ 5 bm. o godz. 12 w Sali Anny Jagiellońskiej w Zamku odbędzie się inauguracja Studium Dramaturgii Współczesnej. W programie wykład prof. Jana Błońskiego z Uniwersytetu Jagiellońskiego na temat: „Sławomir Mrożek na tle dramaturgii współczesnej” oraz prezentacja (w formie lekturynowej) przez aktorów Teatru Polskiego sztuki S. Mrożka „Krawiec”. Wstępu wolny.

Przed Dniem Kobiet...

...w klubie „Bon-Ton” przy al. Wywolenia 85 zwiędzać można będzie wystawę zatytułowaną „Kobiecie w rzeźbie”. Otwarcie tej wystawy w sobotę 4 bm. o godz. 17. Będzie to prace Bogusława Iwanowskiego oraz innych członków Koła Rzeźbiarzy w Szczecinie.

...Turystyczno-Krajoznawczy Klub PTTK „Komasa” zaprasza wszystkie panie w niedzielę na wędrowną kole po Ziemi Łobeskiej, pod hasłem „Kobieta, puch marny”. Wyjazd o godz. 6.47, pocztami z stacji PKP Szczecin-Turzyń — do Węgorzewa. W programie wiele niespodzianek!

Komunikat WPKM

W NOCY z 3/4 bm. w godz. od 23.30 do 4.30, tramwaje nocne nie będą kursować. W tym czasie, w tym wym. linii kursować będą w sposób następujący: 1 N — z Głębokiego, 4 N — z Pomorzań 5 N — z Krzywej — dojeżdżać będą do Łasku Arkońskiego na odcinkach pl. Rodła — Potulicka oraz pl. Rodła — Stoczek. W tym czasie nie będą kursować autobusy. Powodem zmian jest remont sieci trakcyjnej na ul. Mariann Burska na odcinku pl. Rodła — ul. Matelicki.

INFORMATOR na wolną sobotę

ne w godz. od 7 do 10; dyżurne „Delikatesy” przy al. Jedności Narodowej 49 w godz. od 10 do 15 i przy ul. Bol. Krzywoustego 8 — w godz. od 15 do 20; sklepy cukiernicze: przy ul. Mickiewicza 88 w godz. od 13 do 18 oraz „Lecyna” i „Paulinka” w godz. od 10 do 21; sklepy monopolowe przy ul. Łokietka, Wielkiej i Dubois w godz. od 12 do 18; dyżurne kawiarnie przy ul. Obrońców Stalina, gradu 5 w godz. od 10 do 18 i ul. Jagiellońskiej od godz. 14 do 20; kiosk „Ruch” — połowa stanu sici.

Zakłady i punkty gastronomiczne czynne jak w każdą niedzielę.

Zakłady usługowe nieczynne z wyjątkiem: zakładu fryzjersko-kosmetycznych przy ul. Wilekiej oraz zakładów przy hotelach „Piast” i „Gwif” i „Reda”, które czynne będą w godz. 8-12; zakładów fotograficznych czynnych na indywidualne zamówienie, stacji CPN przy ul. ul. Eskadrowej, Kadłubka, Kopernika — czynnych całą dobę. A oto podane numery telefoniczne:

Pogotowie Gazowni: tel. 992.
Pogotowie Dławiowe i Energetyczne: tel. 982.
Pogotowie Lokatorskie: tel. 470-07 i 470-08.
Pogotowie Spółdzielcze: tel. 222-415.
Pogotowie Drogowe PZMot: tel. 981.
Usługi Motoryzacyjne: tel. 822-473 (Pomorzyński) ul. Białowieskiej 3.
Pogotowie Ratunkowe: tel. 999.
Telefon zaufania: tel. 732-32.
Pogotowie MO: tel. 997.

KOMUNIKACJA

W wolną sobotę tramwaje kursować będą wg świątecznego rozkładu jazdy oprócz linii nr 11, której tramwaje nie będą kursować wcale.

Autobusy zaś kursować będą na

stopujących: nr nr 63, 64, 75, 76, 77, 101, 102, 103 i 104 kursować będą wg rozkładu jazdy z dnia powszedniego. Linia nr 105 — wg świątecznego rozkładu jazdy, oprócz linii nr 10, której autobusy nie będą kursować wcale.

Mikrobusy obsługujące świąteczny rozkład jazdy.

POCZTA

W sobotę całą dobę czynne będą telegraf i telefon uł. Szczecin przy ul. Boruodziej 1 oraz uł. Szczecin 30 na Dworcu Głównym. W godz. od 8 do 13 czynne będą: uł. nadawczy przy ul. Boguodziej 1 oraz uł. przy ul. Wywolenia 70 i Mickiewicza 120; w godz. od 9 do 11 zaś urzędy pocztowe przy ul. ul. Strzałowskiej, Zamkowej, Krakowskiej, Krzywoustego, Metalowej, Stoczek, Batalionów Chłopskich, Baltyckiej oraz Szkolnej.

Urzędy te czynne będą w pełnym zakresie usług, natomiast służba doręczania listów ograniczona do doręczania ekspresowych przesyłek listowych zwykłych i pocztowych bez pobórów, telegramów i wczajów do rozmowy publicznej.